

ŠKOLNÍ ZPRAVODAJ

ZŠ a MŠ T.G.M.HLAVEČNÍK

Prosinec 2007

ÚVODEM ...

Milé děti, milí rodiče,

dovolte mi, abych Vás prostřednictvím našeho časopisu pozdravila a popřála Vám krásné adventní dny, dobu velkých vánočních příprav.

Slovo Vánoce snad v každém z nás evokuje vzpomínky na vše krásné, co s tímto časem souvisí. Bohužel, v posledních letech už nejsou oním kouzelným časem provoněným cukrovím, časem plným očekávání a těšení se.

Aniž bychom si to uvědomili, předvánoční čas se často „smrskl“ na domácí úklidový maratón a anabázi po obchodních domech a Vánoce tak ztrácí své tajemné kouzlo.

Do této doby zasáhla i stávka nás, zaměstnanců škol. Byla rozhořčeným protestem ne pouze za sebe, ale především za vás děti, rodiče, za kvalitu a úroveň příštího vzdělávání.

I přesto, nebo právě proto Vám ze srdce přeji, abyste vánoční čas prožili v klidu a s radostí ze setkání se všemi, které máte rádi. Pokuste se zastavit a uvědomit si, jak je krásné, že máte jeden druhého, že dětské oči jsou stále plné očekávání a že rodiče patří v této době hlavně svým dětem. Hezké Vánoce!

Mgr. Bohumila Kalinová
ředitelka školy

ZPRÁVIČKY Z MATEŘSKÉ ŠKOLIČKY

Ahoj lidi!

Tak Vás zase zdravíme v dalším čísle školního časopisu.

Ani jsme se nerozkoukali a už je tu zima a s ní Vánoce. Všichni se moc těšíme, ale také nás čeká spousta práce. Budeme vyrábět přáníčka pro naše blízké, adventní věnce a svícny. Pro rodiče připravujeme vánoční besídku s pohoštěním. Cukroví si upečeme samozřejmě samy, jako každý rok.

10. prosince jsme navštívily pohádkové představení v divadle v Kolíně.

Aby se nám ve školce líbilo, koupila nám škola za vydatné finanční pomoci rodičů nové skříňky na hračky. Moc děkujeme také OÚ Hlavečnick za nová lehátka. Moc dobře se nám na nich spí.

Vánoční besídku chystáme asi na 20. prosince odpoledne a už se těšíme na všechny, kdo se na nás přijdou podívat, ale hlavně na dárky.

Tak se mějte všichni hezky, přejeme Vám krásné vánoční svátky a příště nashledanou.

Děti z MŠ

ŠTĚDRÝ DEN

ŠTĚDRÝ DEN souvisel těsně s následujícím svátkem - Božím hodem vánočním. Byl chápáný jako předvečer slavnosti. Byl dnem postu a přípravy, doprovázený řadou lidových zvyků, pověr a obyčejů. Během dne se měl dodržovat přísný půst, rodiče slibovali dětem, že uvidí večer zlaté prasátko, pokud půst dodrží. V některých krajích obcházela večer domácnosti děvčata oblečená do bílých šatů, někdy celá zahalená velkou bílou plachetkou. Tyto postavy se nazývaly Perchty - Bílé paní. V ruce držely metlu, někdy velký dřevěný nůž. Perchty nenadělovaly dětem žádné dárky, pouze je strašily a trestaly za nestřídmost.

JÍDLA na štědrovečerní tabuli muselo být tolik, aby se všichni nasýtili a ještě zbylo, neboť podle lidové víry to bylo zárukou hojnosti v příštím roce. Lidé se také snažili, aby byly na stole co nejrozmanitější pokrmy - od masa a pečiva přes ovoce, sladkosti, nápoje až po nepostradatelný chléb. Část pokrmů ze štědrovečerní tabule se dávala dobytku, kladla se ke kořenům stromů do zahrady a sypala se do studně. Ohlas prastaré oběti měl vyjadřovat vzájemnost osudů celého hospodářství a současně byl přáním zdaru v příštím roce.

Napsala Katka Hálová podle knihy „Církevní rok a lidové obyčaje“

Můj nejkrásnější vánoční stromeček

Mám ráda Vánoce. Stromeček vždycky zdobila mamka s tatškou. Tentokrát ho budu zdobit já a mamka. Nejkrásnější vánoční stromeček jsem zažila, když mi bylo 10 let. Stromeček zdobili rodiče večer před Štědrým dnem. Měli jsme zavřené dveře do pokojíčku. Jindy je máme otevřené. Když jsem se ptala, co dělají, řekli, že něco vyjednávají s Ježíškem. Mysleli, že na něho věřím.

Ráno jsme se probudili a v obývacím pokoji už svítil ozdobený stromeček. Byl krásný, velmi krásný. Čokoládové ozdobičky, třpytivé řetězy, barevná světélka ve tvaru jahody, zlaté, zelené a další různobarevné ozdoby. Nebyl ani malý, ani velký, ani rozvětvený, ani hustý nebo „podvyživený.“ Stromeček jak má být. Na špici se třpytila krásná zlatá hvězda.

Jitka Mikulová, 7. ročník

Můj nejhezčí vánoční stromeček

Vánoční stromečky se mi vždycky líbily, ale jen jeden byl nejhezčí. Stromeček, který se mi líbil, jsme měli minulý rok. Byl to stříbrný smrk.

Na vrcholku zářila rudá špice. Na větvích byly rozvěšeny třpytivé ozdoby rozmanitých barev a velikostí. Navěšené tu byly i bonbóny z kolekcí. Stromeček byl obepnut řetězy všemožných barev. Jeden byl výjimečný, protože svítil, když se zapojil do elektriky. Také na stromku hořely svíčky, které se mi moc líbí. Na svíčky se muselo dávat pozor, aby nedošlo k požáru.

Stromek stál samozřejmě ve stojanu. I ten byl pěkný, na sobě měl přivařené tři veverka, které ho držely.

Tento stromeček se nám povedl a jsem ráda, že jsme nerozbili žádné ozdobičky. I když jsme si ho nevyfotili, mám ho uchovaný ve své paměti a věřím, že letos se nám povede ještě hezčí.

Tereza Prokopová, 7. ročník

ANKETA

Před blížícími se Vánocemi jsme vyzvídali něco o dárcích.

Dospělých v naší škole jsme se ptali: „Jaký vánoční dárek Vám v dětství udělal největší radost?“

„Malý žlutý medvídek.“ p. ředitelka Kalinová

„Panenka.“ p. učitelka Doležalová

„Mluvící panenka.“ p. učitelka Šandová

„Loutkové divadlo.“ p. učitel Petrлік

„Oblečení.“ p. učitelka Synková

„V dětství jsem prožívala každé Vánoce jako šťastné, i když byly skromné. Jako děti jsme dostávali jeden dárek, z kterého jsme měli vždy radost. Snad největší radost jsem měla, když se pod stromečkem objevilo jízdní kolo.“ p. učitelka Líbalová

„Já slavím svátek, narozeniny i Vánoce najednou. Byla jsem vždy obklopena dárky.“ p. učitelka Vondráčková

„Já jsem měla radost z každých Vánoc, ale vzpomínám si na jednu opravdu velkou - když jsem pod stromečkem objevila brusle.“ p. učitelka Hatašová

„Chodící a mluvící panenka.“ p. učitelka Bubeníková

„Na druhém stupni Barbie.“ p. učitelka Hladíková

„Asi kolo.“ p. školník Jonák

„Mrkačka.“ p. kuchařka Pavlíková

„Mrkací panenka.“ p. kuchařka Šancová

„Plyšák.“ p. uklizečka Mikulová

„Pro mě byl největší dárek, když se sešla celá rodina.“ p. uklizečka Svobodová

Ptala se Tereza Vosáhlová

A svých spolužaček a spolužáků jsme se zeptali: „Jaký vánoční dárek by Ti udělal největší radost?“

„Šuša.“ K. Mikulová, 1. ročník

„Autodráha.“ M. Říha, 1. ročník

„Děrovačky.“ L. Březinová, 2. ročník

„Kopírka nebo web-kamera.“ J. Matys, 2. ročník

„MP3 přehrávač.“ K. Vosáhllová, 3. ročník

„Autodráha.“ O. Louda, 3. ročník

„Projet se na kladrubákovi.“ L. Borková, 4. ročník

„Knižka o dinosaurech.“ J. Pilař, 4. ročník

„Projet se na kladrubákovi.“ L. Brázdilová, 5. ročník

„Nové kolo.“ O. Fofňka, 5. ročník

„Plyšák.“ N. Dujničová, 6. ročník

„Čtyřkolka.“ M. Valsa, 6. ročník

„Morčátko s chocholkou.“ Z. Vlčková, 7. ročník

„Novej comp.“ O. Rajnet, 7. ročník

„Přála bych si koně.“ K. Hálová, 8. ročník

„Přál bych si nový počítač.“ M. Semeneč, 8. ročník

„Nejvíce bych si přála Tokijáky.“ P. Prokopová, 9. ročník

„Přeji si plyšového králíčka a telefon.“ H. Zykl, 9. ročník

Ptaly se Zdena Vlčková, Veronika Pošvová, Katka Hálová a Dráža Janů

A co Vaše vánoční dárky? Jaké byly ty nejkrásnější? Napište nám o nich a my nejzajímavější příspěvky uveřejníme v příštím čísle zpravodaje. Příspěvky můžete předat členům novinářského kroužku nebo zaslat e-mailem na adresu hlavecnik@centrum.cz.

BABYLON LIBEREC

Ve středu 24. října jsme navštívili **CENTRUM BABYLON** v Liberci. Vyrázili jsme v 7:30 od naší školy. Cesta autobusem byla dobrá, až na jednoho spolužáka z 9. třídy. Celou cestu nám totiž prozpěvoval. Sice by to od něj bylo hezké, kdyby celou cestu nezpíval jednu písničku.

Když jsme dorazili na místo, odložili jsme si své bundy a někteří i své batohy. Paní učitelky nám rozdaly vstupní kartičky, bez kterých bychom se nikam nedostali. Poté jsme čekali, až otevřou **LUNAPARK**. Nepobyli jsme tam moc dlouho, ale i přesto jsme si to moc užili. Byly tam dost dobré atrakce. Myslím, že nejvíc u nás uspěl autodrom.

Pak jsme zamířili do **IQ PARKU**, kde byly nové zábavné a hlavně logické atrakce a hlavolamy. Dá se říct, že někteří si pořádně lámali své hlavy. Součástí byl také **ZRCADLOVÝ LABYRINT**. Tam se nám líbilo, že bílé věci svítily. Pak jsme tam také zabloudili a nemohli se dostat ven. Po dlouhém hledání jsme východ přece jen našli.

Potom jsme šli na **OBĚD** ve formě **ŠVÉDSKÝCH STOLŮ**. Když jsme vešli do jídelny, obklopovalo nás plno dobrot. Věříme tomu, že každý si vybral jídlo dle svého gusta. Pořádně jsme se najedli a pak s plnými bříšky vyrazili do **NÁKUPNÍHO MĚSTEČKA**. Bylo tam různé oblečení, hračky a „serepetičky“ všeho druhu. Snad každý si něco koupil.

A **KONEČNĚ** náš očekávaný **AQAPARK**. Všichni se na něj těšili už od samého začátku. Byla tam nová atrakce a všichni ji chtěli vyzkoušet. **SÍŤOVANÉ TUNELY**, tak na ty jsme se tolik těšili. Taky to byla pořádná legrace. Bylo tam mnoho **TOBOGÁNŮ, VÍŘIVEK A SAUN** a všeho, co k aquaparku patří. Pak nás čekala už jen dlouhá cesta autobusem domů. Skoro všichni spali u filmu, který nám pustil pan řidič. **BYL TO VYDAŘENÝ DEN.**

Tereza Vosáhlová a Zdena Vlčková

„NA LETNÍM BYTĚ“

V pátek 9.11. jsme navštívili pardubické divadlo. Vyjeli jsme ranním autobusem. Do Řečan nad Labem jsme přijeli zhruba v 8:00 hodin. Odtamtud jsme jeli vlakem do Pardubic. Z pardubického nádraží jsme pěšky šli městem do MC Donaldu. Když jsme se všichni do sytosti najedli, konečně jsme vyrazili k divadlu. Čekalo nás představení „Na letním bytě“. Všichni jsme se moc těšili. Byla to taková komedie plná písniček. Skoro celé představení jsme se smáli. Když skončilo, byli jsme docela zklamaní, protože jsme ještě nechtěli odcházet. Po východu z divadla ven jsme zjistili, že je ještě větší zima, než byla předtím. Někteří jedinci přemluvili paní učitelky, abychom znovu zašli do MC Donaldu. Když jsme se naobědvali, zamířili jsme k nádraží, kde jsme měli krátký rozchod. A pak už nadešel čas jet domů.

Tento den se nám opravdu moc líbil.☺

Tereza Vosáhlová

„RYCHLÉ ŠÍPY“

23. listopadu jsme navštívili ve Východočeském divadle v Pardubicích představení „Rychlé šípy“. Byl to příběh pěti kluků, kteří pomáhali lidem. Jmenovali se Červenáček, Jarka Metelka, Jindra Hojer, Mirek Dušín a Rychlonožka. Mirek závodil v běhu s Černými vlky - to byli loupežníci - a vyhrál vlajku se znakem letících šípů. Tak si kluci začali říkat „Rychlé šípy“. Byla to parta džentlmenů.

Aneta Šimáková

SMÍCH JE ZDRAVÝ ...

☺ Jak se smějou ufouni???

☺ Od ufa k ufu!

☺ Co se stane ze světlušky, když spolkne viagru?

☺ Stolní lampička!

☺ Víš, jaké má žába oči?

☺ Vodotěsné!

☺ Víš, jak se oblékají eskymáci?

☺ Rychle!

☺ Které zvíře je nejpřítulnější?

☺ Anakonda! Když někoho obejmě, do smrti ho nepustí...

☺ Jaký rozdíl je mezi traktorem a mrazem?

☺ Když vám po zádech přejeje mráz, dá se to vydržet!

Holčička stojí na ulici a brečí. Lidé se jí ptají:

"Proč pláčeš?"

"Protože jsem se ztratila."

"A jak se jmenuješ?"

"Nevím."

"A jak se jmenuje tvoje maminka?"

"Nevím."

"A svoji adresu znáš?"

"Ano: www.barca.cz."